

2. Sør-Trøndelag sveit

Nekåbjørgen

Postadresse Flaknan p. o., Selbu
Vareadresse Tuset, Selbu

J.nr.

112733

Nekåbjørgen, den

Bureiserens start og utsikter

lar jeg bureiseren selv fortelle om.

I årene 1936-37 var det vanskelig å få ordentlig lønnet arbeide for en løsarbeider, forteller bureiser Karl Lindseth. Når det ble helt umulig, var det da å tigge seg med på det såkalte nødsarbeide for å underholde familien. For det ene var det en kamp for å være verdig til nødsarbeide, og for det annet ble man etter å ha fått et slikt arbeide betegnet som dagdrivere og unyttige samfunnsborgere. Jeg fant etterhvert forholdene for uholdbare og bestemte meg til å gjøre meg uavhengig så snart som mulig. Eneste vei til dette mål førte til bureisningsfeltet.

På bureisningsfeltet her på Nekåbjørgen var det utparselert 12 bruk. En dag var så en del som hadde søkt om felt innkalt til å se på brukene. De 12 bruk var nummerert fra 1 - 12. De interesserte kunde gå rundt å se på de forskjellige bruk og bestemme seg for hvad de vilde ha. Hver mann skulde så skrive numrene på 3 bruk i den rekkefølge han ønsket å kjøpe de. Jeg var så heldig å få det jeg hadde satt først på listen. Feltet er på 322 daa., hvorav 70 daa. er godt skikket til dyrking. Og så begynte da arbeidet. For å hvise vår vilje til å ta fatt måtte vi arbeide litt på våre bruk så snart som mulig. Og det vanlige var da at alle arbeidet med tomt til hus. Det første forarbeide som måtte gjøres var å bygge vei til feltet. Avstanden fra brukbar vei i bygda er ca. 2 km.. Veien ble bygget av bureiserne, og arbeidet begynte våren 1937 og var ferdig høsten 1938. Under veiarbeidet og de forberedende arbeider bodde vi bureisere i en hytte som Landbruksselskapet hadde bygd.

I løpet av sommeren hadde jeg på fritiden satt opp en provisorisk bolig på mitt felt, og den 26. august 1938 kunde jeg flytte hit med min familie. Det var ikke rare boligen jeg kunde føre min kone og mine 3 barn til den sene augustkveld, men vi var da alle glade for at vi hadde vår egen hytte. Til tross for de dårlige boligforhold så vi med tro og tillid framtiden imöte.

Den første avling jeg fikk på mitt bruk var poteter. Jeg hadde i løpet av sommeren 1938 dyrket opp et lite stykke og høstet der poteter.

De husdyr jeg startet med høsten 1938 var sau, gjeit og gris. Jeg hadde slått litt i utmarka, ellers kjøpte jeg foret.

Vinteren 1938/39 var jeg borte på skogsarbeide. Det var jo om å gjöre å tjene noe penger til byggingen skulde begynne for alvår. Sommeren 1939 var det da å ta fatt på bygging ved siden av nydyrking. Den 9. desember 1939 var stuen ferdig, og til jul flyttet vi fra vår midlertidige bolig som etter denne dag ble kalt sommerstua, og inn i et solid tømmerhus. Også denne vinter var jeg på skogsarbeide.

Og så nådde ryktet oss om at Arbeidstjenesten skulde bygge leir på Nekåbjörge. Det ble ikke satt altfor stor tillit til ryktet og i tilfelle nytten av dette tiltak.

Men tiden gikk og våren 1941 viste det seg at ryktet ble til virkelighet.

Skjønt den første sommeren i stor utstrekning gikk med til oppbygging av leiren og onnearbeider, ble det da gjort en god del på jorda.

Da A.T. i 1942 fikk ferdig et nydyrkningsfelt på 11 daa. til meg, var enhver tvil om Arbeidstjenestens nytte borte.

Jeg ser med lengsel mot den dag da det atter er min tur å få utført arbeide av A.T. Og når jeg har fått oppdyrket nye 10 - 12 daa. av A.T., ser jeg framtiden lysere imöte, men håper fremdeles å måtte få hjelp av Arbeidstjenesten.